

Posudek bakalářské práce

Andrew Jan Hauner: *Maryse Condé a její romány...*

Kandidáta je nutno ocenit za volbu originálního tématu, totiž románového díla autorky původem z Guadeloupu a působící posléze na Kolumbijské univerzitě v New Yorku, Maryse Condéové. Jsem srozuměn s tím, že student se dobře obeznámil s celým spisovatelčíným dílem, svou analýzu pak omezil na dva nejvýznamnější romány, *Heremakhoon* a *Moi, Tituba, sorcière... noire de Salem*, což hodnotím jako dobrou volbu, protože umožnila důkladnější a podrobně doloženou analýzu, jíž se student velmi dobře zhostil. Základní osou, na níž dokazování stojí, je jisté rozpolčení autorky mezi neopakovatelnou individuální zkušeností a vnějším tlakem i vnitřní pohnutkou, aby se vyrovnávala také s dlouhou zkušeností kolektivní, určenou dějinami kolonizace, dekolonizace a emancipace. Je si přitom vědoma toho, do jaké míry jsou tato témata už zasažena různými ideologickými konstrukty, takže z jejího tázání se stává souboj mezi požadavkem autentičnosti a vtíravou přítomností různých klíšé, která se snaží ironicky rozbít, ať už v bezprostřední aktualizaci, nebo prostřednictvím mytizace, která se však stává zároveň demystifikací.

Tyto vnitřní determinanty díla autor práce velice dobře a podrobně analyzuje, někdy až s přílišným sklonem k intelektualizaci; přínosem je i to, že se opírá o hojnou a náročnou sekundární literaturu, která nemusela být vždy snadno dostupná. Po věcné stránce jde tedy o práci nadprůměrnou, i když rozsahově je spíš na dolní hraně.

Student má nicméně při psaní jisté potíže s přesnou formulací v češtině, v její sémantice, syntaxi, méně často i gramatice je do značné míry nejistý, což je dáno nejspíš tím, že je Čecho-američan a jeho příklon k češtině vyžaduje úsilí, jež nebylo dosud zcela dovršeno. Vůle překonat tento zvláštní handicap je však zjevná, proto práci k obhajobě doporučuji, s hodnocením velmi dobře.

V Praze 3. září 2015

doc. PhDr. Václav Jamek